

C.W. LEADBEATER

SORTNE MAGIKERE

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

SORTE MAGIKERE

C.W. Leadbeater

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

SORTE MAGIKERE

Af C. W. Leadbeater
Fra *Talks on the Path of Occultism*, III

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Der siges så meget om sorte magikere, men mon ikke det kun er ganske få mennesker, der ved noget om dem. Forfatteren har mødt mange tilfælde og er derfor i stand til at henvise til et direkte kendskab til deres karakter og metoder. Nogle af dem er absolut interessante, men de er på ingen måde behagelige bekendtskaber. Der findes mange forskellige typer, og de kan klassificeres under den overordnede titel – *sorte magikere*.

I primitive stammer er der ofte medlemmer, som kender en hel del til sort magi. Men denne form for sort magi er i vid udstrækning baseret på frygten hos de mennesker, besværgelserne rettes imod, og der er ofte tale om en svag form for magi. Disse primitive mennesker bruger bestemte drugs. De ved, hvordan man hypnotiserer. Og de kan have magt over laverestående jordånder og lignende primitive væsener. De er i stand til at fremkalde sygdomme hos et menneske eller i menneskets familie – eller blandt familiens dyr – eller de kan forpeste deres haver og marker, så de ikke giver afgrøder ... og i sidstnævnte tilfælde forstærker de nogle gange deres magi med salpeter.

De har en del indsigt i okkultisme – nogle gange ret meget – men de bruger deres okkulte evner egoistisk. Det lykkes dem ofte at tjene penge og vinde indflydelse med magiske metoder, og de formår at holde sig i den ønskede position, indtil de dør. Efter døden prøver de nogle gange at fortsætte den samme generelle linje, men det lykkes aldrig særlig godt. Før eller senere går det galt for dem, og de glider over i en temmelig ynkelig tilstand. Et sådant liv medfører et klart tilbageskridt for sjælen.

En sort magiker af en anden og mere avanceret slags ønsker ikke noget til sig selv. Magikeren prøver ikke at få penge, magt, indflydelse eller noget i den retning – og det gør denne type magiker langt mere magtfuld. Magikeren lever et pletfrit og selvkontrolleret liv, men målet er *adskillelse*. Magikeren tilstræber at bevare livet på højere planer, men forsøger samtidig at undgå at blive absorberet af Logos. Denne type ser med rædsel på det, der for almindelige mennesker er den største lykke. Intentionen er at bevare den nuværende position nøjagtig, som den er, og magikeren er overbevist om, at det faktisk er muligt – det vil sige, at menneskets vilje er stærk nok til at modstå den kosmiske vilje frem til et vist punkt.

Målet for den sorte magikere er separatisme – adskillelse.

Der er gjort forsøg på at redde selv de mest håbløse sorte magikere ved at overtale dem til at ændre synspunkt og dermed acceptere de åndsvidenskabelige sandheder, men uden større held. Man sagde til dem: *"I ved jo, hvad slutningen bliver. I kender tilstrækkeligt til naturens love, og I er desuden intelligente nok til at forstå, hvor det bærer hen. Der er ingen tvivl om, at I må overgive jer til sidst. Når denne manvantara¹ slutter, vil I uundgåeligt blive absorberet af Logos på de højere planer, uanset om I vil eller ej – og hvordan går det jer så?"*

¹ Manvantara betyder "mellem to manuer". En Manvantara er derfor en manifestationsperiode eller evolutionscyklus. Man kan også sige, at det er en manifestationsperiode mellem to pralayaer (hvileperioder). I den åndsvidenskabelige litteratur benyttes manvantara som regel om en samlet periode af syv runder, der udgør en kædeperiode.

Men de svarede: "Hvordan kan I være sikre på det? Vi indrømmer, at det tilsyneladende er korrekt, men vi er ærlig talt totalt ligeglade. Vi er tilfredse med vores nuværende situation, hvor vi er i stand til at bevare vores individualitet, og vi vil forsøge at holde stand imod ethvert forsøg på at forene os med Logos i meget lang tid. Om det er muligt at holde stand efter manvantaraan, ved vi ikke, men vi er stadig ligeglade, for så har vi haft en fantastisk tid."

Det er en holdning, der i høj grad kan diskuteres, og magikeren med denne overbevisning, er måske ikke noget godt menneske, men det betyder ikke, at der er tale om et ondt menneske i ordets almindelige betydning. Ganske vist giver magikeren udtryk for en karakter, der er præget af en hel del satanisk stolthed, men det medfører ikke nødvendigvis ondskabsfuld adfærd over for andre mennesker. Alligevel er der tale om et hensynsløst menneske. Enhver, der tilfældigvis kommer på tværs, vil blive ryddet af vejen uden større samvittighedsnag, end når det er en myg, der må lade livet. Men i forhold til de mennesker, der ikke står i vejen, kan magikeren være en almindelig god ven, der ikke nødvendigvis aktivt praktiserer ondskab.

Den sorte magiker er ikke noget uhyre, men det er et menneske, der har valgt en egoistisk vej, og den følges på bekostning af alt, hvad der ville betyde fremskridt for åndeligt søgende mennesker. Det er alt, hvad der med

rette kan siges om denne type. Der er ingen tvivl om, at de sorte magikers kurs i livet fører mod en alvorlig katastrofe, selvom de ikke selv er så sikre på det – men i det mindste er de villige til at se muligheden i øjnene. Som regel har disse mennesker nok i sig selv, og de mistror og foragter alle andre. Det er karakteristisk for mennesker på den mørke vej, at de er overbeviste om, at de altid har ret, og at alle andre har uret. De ser som regel ned på alle andre.

Der tales ofte om "det sorte broderskab", men det findes ikke. Der kan umuligt skabes et sandt broderskab mellem dem, men de slutter sig engang imellem sammen, når de står over for en direkte fare – eller når et eller andet truer deres planer. I bedste fald dannes der en løs alliance, men den er alligevel frygtindgydende på grund af den enorme magt, nogle af medlemmerne er i besiddelse af. Det forekommer, at noget af det arbejde, mestrene fra Det Store Hvide Broderskab udfører for evolutionen, kommer på tværs af deres planer, og i disse situationer bliver de frygtelige fjender. De sorte magikere kan ikke røre mestrene i Det Store Hvide Broderskab, og det irriterer dem grænseløst, men ved hjælp af deres elever, er de i stand til at skabe mindre problemer.

Når der er grund til at advare mod dem, er årsagen, at de nogle gange forsøger at vildlede menneskeheden, og der er god grund til at have en sund respekt for dem, for det lader til, at de mest af alt optræder som en slags fristende dæmoner, der holder af ondskab for ondskabens egen skyld. Dette gælder imidlertid kun sorte magikere på det lavere niveau, mens de mere kraftfulde betragter det som uværdigt overhovedet at juble over noget. Deres planer, som altid er helt egoistiske, kan faktisk skade andre mennesker alvorligt. De er lige så afbalancerede og har lige så stor følelseskontrol, som en discipel af en mester fra Det Store Hvide Broderskab, men for de sorte magikers vedkommende skyldes det, at de bevidst har fortrængt hele deres følelsesliv. De skader ikke et andet menneske alene for at skade det, men hvis nogen blander sig i deres handlinger, vil de som sagt ikke tøve med at rydde vedkommende af vejen. De usynlige hjælpere², der arbejder på astralplanet for at hjælpe deres medmennesker, støder af og til på de sorte magikers ofre, og hvis de forsøger at hjælpe disse mennesker, møder de ofte resolut modstand fra den sorte magiker.

Her vil det være hensigtsmæssigt at tilføje nogle bemærkninger om sorte magikere fra den tibetanske mester Djwhal Khul, for han oplyser, at det ofte er blevet sagt, at den sorte magiker i virkeligheden er sjælden, og han tilføjer, at det så sandelig er sandt, fordi den skabende tænker, der er i stand til at anvende den fokuserede vilje, også er sjælden. I Alice A. Baileys bog, *"Hvid Magi"*, uddyber han sin udtalelse. Han siger:

² Se e-bogen *"Usynlige hjælpere"* af C.W. Leadbeater på www.visdomsnettet.dk

Husk, at den *ægte* sorte magiker (jeg refererer ikke her til en person med tilbøjelighed til sort magi) er et væsen uden sjæl. Dette menneske er et væsen, hvori sjælen – sådan som dette udtryk forstås i dag – ikke eksisterer. Man overser ofte og forstår eller omtaler sjældent, at de derfor ikke eksisterer i fysiske legemer. Deres verden er altid illusionens verden. Fra det lave mentalplan arbejder de med astralplanets begærstof og med de følsomme begærlegemer hos mennesker på det fysiske plan, der nemt vildledes af selvbedrag, og som er fanget i den ekstreme egoismes og selvoptagetheds lænker. Det, som den uvidende kalder en sort magiker på det fysiske plan, er en mand eller kvinde, der på astralplanet er sensitiv over for – eller er i kontakt med – en ægte sort magiker. Denne relation er kun mulig efter mange liv med egoisme, lavt begær, perverteret intellektuel stræben og forkærlighed for lavere psykisme, og den kan kun forekomme, når mennesket selv villigt lader sig binde af dem. Disse mennesker findes der kun få af, for *ren* egoisme er i sandhed sjælden. Men der, hvor den eksisterer, er den overordentlig magtfuld, ligesom alle andre egoistisk betonedede tilbøjeligheder.

Djwhal Khul siger videre: De, der arbejder med sort magi, *kan* arbejde i de tre verdener (den fysiske, astrale og mentale), men de arbejder fra og på mentalplanet, og de arbejder derfor ikke uden for dette område, således som sjælen gør det. De kan ved deres nære tilknytning til og identifikation med deres arbejdsmateriale midlertidigt opnå stærkere og hurtigere resultater end medlemmerne af Det Hvide Broderskab, men de sorte magikers resultater er kortvarige. Der følger ødelæggelser og ulykker i deres kølvand, og den sorte magiker opsluges til sidst af den efterfølgende syndflod.

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk